

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

อยู่ที่ไหนให้เล็งธรรมเป็นใหญ่

ก่อนจึงหัน

พระให้เร่งความเพียร อย่าเห็นสิ่งใดยิ่งกว่าธรรมไปนะ ธรรมนี้เลิศเลอสุดยอดแล้ว ที่จุดลากสัตว์โลกจากกองทุกข์ทั้งหลายนี้ก็คือธรรม ให้ไปหาความสุขเรื่อย ๆ จนบรมสุข มีแต่ความดีงาม มีแต่บุญแต่กุศล มีแต่ธรรมทั้งนั้น เรื่องกิเลสโลกกำลังเป็นบ้าหนาแน่นเวลานี้ คลื่นกิเลสเฉพาะอย่างยิ่งในเมืองไทยเราจนจะดูไม่ได้ มันพิลึกกึกกือเหลือเกิน เมืองไทยเราไม่ใช่คนตาบอด ทำไมความประพฤติกุศลทุกอย่างกลายเป็นคนตาบอดตามกิเลสไปหมด กิเลสตาดี พวกเราทั้งหลายตาบอด มองไปที่ไหน ๆ ต่างคนต่างดีต่างดี ดันหวังจะเอาความสุขความเจริญ มีแต่ความผิดหวัง ๆ ไม่ดูจุดนี้ซิ ทุกอย่างเลื่อนลอย ๆ

การทำมาหาเลี้ยงชีพหาอยู่หากิน เสาะแสวงหารายได้ มีแต่เรื่องเลื่อนลอย ๆ สุขเอาเผากิน ๆ หาหลักหาเกณฑ์เป็นเครื่องยืนยันรับรองตนไม่ได้ เพราะไม่มีธรรม ถ้ามีธรรมต้องมีเหตุมีผลบังคับตนเอง สิ่งใดที่ไม่ควรอยากเท่าไรก็ไม่ทำ นั่นเรียกว่าธรรมแล้วผ่านได้ อะไรที่ทำตามความอยาก ๆ มีแต่จมทั้งนั้น จำให้ดี ใครอย่าเห็นอะไรว่าเลิศเลอยิ่งกว่าศาสดาองค์เอก โลกทั้งหลายจมกันทั้งนั้น ศาสดาองค์เอกถึงบรมสุข นำธรรมมาสอนโลกไม่ใช่ธรรมเล็กน้อย เราอย่าเห็นเป็นของเล่น เวลานี้เราหมดค่าหมดราคาไปตามกิเลส แล้วเสกกิเลสขึ้นให้เป็นของมีราคา ราคาเหยียบธรรมที่เป็นของมีราคาเลิศเลอนี้ลงไปโดยลำดับ

มองดูที่ไหน ๆ มีตั้งแต่เรื่องหาสาระไม่ได้ เจ้าของยังภูมิใจ โหຍ ภูมิใจจริง ๆ นำทุเรศเสียด้วย ให้พากันพิจารณาบ้าง มาวัดมาวาให้มาหาคติธรรมเป็นเครื่องสอนตนอย่ามาเห็นแก่ปากแก่ท้องมาอยู่มากินในวัดเฉย ๆ มาเลี้ยงปากเลี้ยงท้องตะกละตะกลามหาความละอายบาปไม่ได้ มีเยอะนะคนที่มาวัดนะ มันไม่ได้ละอายบาป ยิ่งหนาแน่นขึ้นทุกวันมาวัดมาวา มาเท่าไรยิ่งหนาแน่นขึ้นทุกวัน แทนที่จะรู้จักบุญจักบาปมันไม่รู้ละ นี่ละเรื่องกิเลสมาแล้วมันออกหน้า ๆ เข้ามาในวัดแทนที่จะเป็นศีลเป็นธรรม กลับกลายเป็นกิเลส เป็นความตะกละตะกลามไปหมดเลย

จำให้ตื่นนะพวกนี้ ด้านตะวันตกนี่มันสำคัญมากนะ พวกหน้าด้านอยู่ทางด้านตะวันตกนี่ มันอายบาปเมื่อไร มันไม่ได้อายบาปนะ คำว่าตะวันตกเราไม่ได้ว่าทุกคน ว่าตัวหน้าด้านตัวสำคัญ ๆ นั่นนะ ผู้ดีมีอยู่เยอะในนั้น ใจตัวหน้าด้านมันก็แทรกอยู่นั่นมันละอายเมื่อไร มันเห็นแก่ลิ้นแก่ปาก วัน ๆ ตะกละตะกลามหาแต่ที่จะเอาไปกินเฉพาะตัว

เองเท่านั้น คนอื่นจะเป็นอย่างไรก็ช่าง มาวัดมันมาหากินนะไม่ได้หาบุญหากุศลนะพวกนี้ เข้าใจหรือยัง ว่าหลวงตาตบอดหรือ ดูมาตลอดไม่เคยพูด เพราะเหล่านี้เราก็เมตตาแต่ให้สม่ำเสมอเท่านั้น มีแต่จะกินจะกลืนคนเดียวๆ มันขวางตาก็ว่าเอาบ้างซิ คนอื่นเขามีหัวใจ เขามีปากมีท้องเหมือนกัน ไม่ได้มีแต่ตัวคนเดียว ทั้งๆ ที่ของนี้เสียสละเพื่อประโยชน์แก่โลกให้สม่ำเสมอ แต่มันมาตะกละตะกลามกินคนเดียว เอาคนเดียวได้คนเดียวมันดูไม่ได้นะ มันขวางตา จำให้ตีนะพวกตะวันตกนะ

ธรรมะต้องสอนให้ตรงไปตรงมา เพราะกิเลสมันหยาบธรรมะต้องเอาให้หนักไม่หนักไม่ได้ไม่ทันกัน พวกนี้พวกเลว จะไปละอายอย่างนั้นละอายอย่างนี้ นั่นละเปิดทางให้กิเลสกลืนไปหมด อายอะไรกิเลส อายกอมูตรกองคูหาอะไร ปิดมันลงทะเลดูซิ เอาละให้พร

หลังจ้งหัน

เมื่อวานนี้ตอนบ่ายๆ ก็ไม่คาดไม่ฝันว่าอำเภอวังสามหมอเอาทองคำมาถวายแท่งหนึ่ง ๑ กิโล เราไม่คาดไม่ฝันนะมาเมื่อวานนี้ ได้ทองคำ ๑ กิโลกับสองบาทหรือใจไม่คาดไม่ฝันนะ วังสามหมอเราเป็นอำเภอธรรมดา

เมื่อวานนี้เอาของไปส่งโรงพยาบาลเกษตรสมบูรณ์ เขตจังหวัดชัยภูมิ อยู่ตะวันตกอำเภอกุเชียว ไปตะวันตก ๒๒ กิโล จากกุเชียวไปชุมแพ ๒๐ กิโล ซอกแซกเห็นหมดละเรา เฉพาะโรงพยาบาลที่ไหนเห็นหมด ซอกแซกๆ เอาของไปส่งให้ เมื่อวานนี้พอดีไปถึงคณะนายตำรวจกับลูกน้องมารออยู่ที่นั่นแล้ว อยู่ที่โรงพยาบาล มาติดต่อขอสิ่งที่ขัดข้องที่ปฏิบัติอยู่ พวกคอมพิวเตอร์พีวแต่อะไร รวมแล้วก็ไม่มากนัก ๖๗,๐๐๐ บาท คอมพิวเตอร์ที่สถานีตำรวจอำเภอไช้อยู่ เราก็มอบเงินสดให้เลย ให้ทางโน้นสั่งเอง

(ตำรวจที่อำเภอศีลาลาด จ.ศรีสะเกษ น้ำประปาเขาไม่สะอาดเป็นสีดำๆ เลยขอเมตตามาแล้วแต่หลวงตาจะพิจารณา ๕ หมื่นบาทไปปรับปรุงน้ำประปาให้สะอาด) อย่างนั้นแล้วขอมาทุกแห่งทุกมุมทุกด้านทุกทาง เงินนี้ไหลออกรอบด้านนะสำหรับเงินวัดป่าบ้านตาด กระจายออกรอบวัดเลย กระจายออกกว้างขวางมาก ก็อย่างนี้ละศรีสะเกษ ความหมายเรา ปัจจัยที่มอบให้โรงพยาบาลแต่ละโรงๆ เป็นประจำนั้นสองหมื่น เดียวนี้มอบให้โรงละสองหมื่นๆ เพราะไปดูสภาพ บางแห่งเราเข้าไปในครัวเลย เหมือนแม่ครัวนั่นแหละ ไปดูเหตุการณ์ละซิ นำเหตุการณ์นั้นละมาปฏิบัติก็ถูกต้อง

ขัดข้องขาดเงินอะไรๆ วันหนึ่งๆ มีคนมาเกี่ยวข้องมากน้อยเพียงไร คนใช้ในคนใช้นอกถามละเอียดล่อ บางที่เข้าไปดูในโรงครัวเขาเลย แล้วถามเดือนหนึ่งจ่ายหมดประมาณเท่าไรๆ เขาก็ชี้แจงให้ทราบ อันนั้นละที่เราได้มาปฏิบัติอยู่ทุกวันนี้ ผ่าน

ทางตรงกลาง ขาดบ้างเหลือบ้างมี คือบางโรงค่าอาหารคนใช้เดือนละหมื่นกว่าบ้าง ขาดหมื่นอยู่บ้างอะไรอย่างนี้ สี่พันห้าพันบ้าง บางแห่งสามหมื่นก็มี เราก็เลยเฉลี่ยผ่านศูนย์กลาง ให้โรงละสองหมื่น อย่างนั้นละ งามชอกแซกออกมาแล้วก็มาปฏิบัติ ปฏิบัติต่อโลกอย่างนั้นแหละ

นี่ละพี่น้องทั้งหลายให้ดูเอา ธรรมนำโลกนำเพื่อความชุ่มเย็น ไปที่ไหนยิ้มแย้มแจ่มใส มีธรรมในใจมีความเสียสละด้วยวัตถุสิ่งของอะไรต่างๆ เฉลี่ยเพื่อแผ่กันไป มนุษย์เราอยู่ด้วยกันสนิทนะ แต่ความเห็นแก่ตัว เห็นแก่ได้แก่เอา มีแต่คอยจะรีดจะไถ นี่มันเหมือนเปรตเหมือนผีอยู่ด้วยกัน มากน้อยเพียงไรหาความไว้วางใจกันไม่ได้ นั่นละต่างกันอย่างนี้ ก็เลสกับธรรม ธรรมนี้ไปที่ไหนกว้างขวางเบิกบานยิ้มแย้มแจ่มใส เป็นอย่างนั้นละ เพราะฉะนั้นจึงให้สั่งสมธรรมเข้าสู่ใจ ให้เห็นใจซึ่งกันและกันตั้งแต่สัตว์ขึ้นมา ธรรมเป็นอย่างนั้น

ธรรมเป็นความเสียสละ ออกจากเมตตา อ่อนน้อมไปหมดธรรม เราพูดให้ชัดเจนดังที่บอกๆ อยู่ทุกวันนี้ เราไม่มีกิเลสแม้เม็ดหินเม็ดทรายแทรกออกไปตามคำพูดที่ว่ากล่าว มีแต่ธรรมล้วนๆ ออก จึงตรงไปตรงมา ว่าอย่างไรเป็นอย่างนั้นเลย ไม่มีคำว่าสูงว่าต่ำ โมกโชโลกนะ เห็นแก่หน้าแก่ตาไม่ใช่ธรรม เอียงหน้าเอียงหลังไม่ใช่ธรรม ต้องตรงไปตรงมา ผู้ปฏิบัติจะหยาบยกเอาข้อไหนก็ได้เพราะถูกต้องหมด เป็นอย่างนั้น

สำหรับการแนะนำสั่งสอนไม่ว่าจะธรรมะประเภทใดสอนโลก จะเป็นคุณทั้งนั้นๆ ไม่มีโทษ ไม่มีพิษภัยเจือปนเลย คำพูดจะนุ่มนวลอ่อนหวานก็เป็นประเภทหนึ่งของธรรม จะดุว่ากล่าวหรือเฉียบขาดนี้ก็แต่ละประเภทๆ ของธรรม เพื่อกำจัดสิ่งชั่วช้าลามกทั้งหลายออกทั้งนั้น เรียกว่าชะล้างสิ่งสกปรกมากน้อยออกไปๆ ไม่เป็นพิษเป็นภัยสำหรับธรรมไปที่ไหน การพูดการจาแนะนำสั่งสอนตรงไปตรงมาเลย จึงเรียกว่าธรรม ตายใจได้ ยึดได้ที่เดียว

นี่เราก็ได้พยายามที่สุด ในจิตดวงนี้เราก็ไม่เคยคาดเคยฝันว่ามันจะเป็นขึ้นมาอย่างนี้ ก็ได้เล่าให้พี่น้องทั้งหลายฟัง นี่ก็เพราะความตะเกียกตะกายอุตสาหายพยายามบำเพ็ญความดีตั้งแต่วันบวชมา นั่นละตั้งแต่วันบวชมา ชีวิตจิตใจความประพฤติกเล็ดร่อนไหวไปมา จะอยู่กับหลักธรรมหลักวินัยไม่ให้เคลื่อนคลาดออกไปจากนั้น ชีวิตจิตใจทุกอย่างมอบไว้กับธรรมกับวินัยคือองค์ศาสนา ธรรมก็ดีวินัยก็ดีคือศาสนาของเธอทั้งหลายแทนเราตถาคตเมื่อเราล่วงไปแล้ว ท่านรับสั่งอย่างนั้น ถ้าเธอทั้งหลายมีความเคารพในเราให้เคารพในธรรมในวินัย อย่าให้พรากจากธรรมจากวินัย ท่านทั้งหลายจะมีศาสนาติดตัวไปตลอด แล้วจะมีความสงบร่มเย็นไปเรื่อย ๆ

นี่พระโอวาทคำสอนของพระพุทธเจ้า อย่าเห็นว่าตถาคตนิพพานไปแล้วทุกสิ่งทุกอย่างจะจืดชืดไปหมด ไม่ได้จืดชืด ธรรมไม่เคยสูญหายจากโลก เช่นเดียวกับกิเลสไม่เคยสูญหายจากโลก แล้วแต่ผู้ที่จะนำมาปฏิบัติได้มากน้อยเพียงไรในส่วนใด ส่วนกิเลสก็เป็นกิเลสขึ้นมา เป็นฟืนเป็นไฟขึ้นมาเผาโลกดินแดน ถ้าเป็นอรรถเป็นธรรมไปที่ไหนชุ่มเย็นไปเรื่อยๆ นี่เรียกว่าธรรม มีน้อยมีมากเข้ากันได้สนิทเรื่องความเป็นธรรมต่อกันนี้

คนเราไม่ได้ว่าสนิทกัน เพราะเป็นญาติเป็นวงศ์เป็นโคตรเป็นแซ่เดียวกันเท่านั้น อันนี้ไม่ได้เป็นของสำคัญยิ่งกว่าความสนิทโดยธรรม ความสนิทโดยธรรมนี้กว้างขวางครอบคลุมธาตุ สนิทได้หมด ธรรมเป็นอย่างนั้น มีอำนาจมากยิ่งขึ้นกว่าความสนิทธรรมดาของโลกทั่วๆ ไปที่มีกิเลสอยู่ในหัวใจทุกคน ต้องมีเขามีเราโคตรนั้นแซ่นี้ไปอะไร อันนี้ยกไว้เป็นโคตรเป็นแซ่ตามชนบประเพณีที่เป็นมาดั้งเดิม แต่ธรรมควรจะครอบคลุมไปหมดไม่ว่าจะโคตรใดแซ่ใดต้องมีธรรมแทรกเข้าไปๆ แล้วชุ่มเย็นไปตามๆ กัน นี่ละธรรมไปไหนเป็นอย่างนั้น

ความเสียสละเป็นของสำคัญ เห็นใจเขาใจเรา อย่าเห็นแต่ใจเราคนเดียว มันเป็นโลกคับแคบ ถ้าเห็นใจเขาใจเราเฉลี่ยแผ่ถึงกันแล้วไปที่ไหนสนิทกันคนเรา ไม่มีชาติชั้นวรรณะฐานะสูงต่ำประการใด หัวใจมีเสมอกันหมด หวังพึ่งซึ่งกันและกัน ผิดถูกดีชั่วหัวใจดวงนี้จะรับทราบทุกสิ่งทุกอย่างนั้นแหละ เพราะฉะนั้นจึงระบายนสิ่งที่ดีงามออกต่อกันนี้เป็นอรรถเป็นธรรม อย่างนักิเลสเป็นฟืนเป็นไฟออกต้อนรับกัน ยิ่งอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มเป็นก้อนแล้วยิ่งให้เป็นเหมือนอวัยวะเดียวกัน อย่าไปคอยติฉินนินทาคนนั้นไม่ดีอย่างนี้ คนนี้ไม่ดีอย่างนั้น นำแต่เรื่องติฉินนินทามากระจายในวัดในวา มันเป็นโรงบ่มบ้ำไปเลยอย่างนั้นนะ โรงหมากัดกัน

ถ้าโรงอรรถโรงธรรมแล้ว ไม่ว่าใครที่มาอยู่ที่นี่พึ่งอรรถพึ่งธรรมด้วยกัน ให้คอยฟังเสียงธรรม คำพูดใดออกมาก็ตามให้ฟังเสียงว่าเป็นธรรมมากน้อยเพียงไร หรือไม่เป็นธรรมให้ทราบ แล้วปฏิบัติแก้ไขตนเองตามอรรถตามธรรมที่แสดงออกต่อกัน อย่าเห็นแก่เขาแก่เรา เห็นแก่พวกนั้นคณะนี้ ครั้นมานั่งกันบับลงไปแล้วมีแต่ความติฉินนินทากัน นี้ไม่ใช่ผู้มาปฏิบัติธรรม ให้พากันจำเอาไว้ ใครก็มีผิดพลาดด้วยกันมนุษย์เราสัตว์เรา ในโลกนี้ไม่ผิดพลาดไม่มี มีเหมือนกัน เมื่ออยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มเป็นก้อนนี้ด้วยแล้วก็ให้เฉลี่ยต่อกันให้ฟังเสียงกัน อะไรเป็นธรรมยึดเข้ามาปฏิบัติแล้วโลกก็ร่มเย็นเช่นอยู่ในวัดในวาก็ร่มเย็น

พระเถรไม่ว่าประชาชนที่อยู่ร่วมกันให้ถือธรรมเป็นหลักใหญ่ในหัวใจ อย่าเอากิเลสตัณหาซึ่งมีอยู่ในหัวใจทุกคนออกมาคละเคล้าเผากัน อย่างนี้ไม่ใช่ธรรม ให้พากัน

ตั้งอกตั้งใจปฏิบัติ อยู่ที่ไหนให้เล็งธรรมเป็นใหญ่เสมอ ถ้าเอากิเลสเป็นใหญ่กัดกัน
 ทันทันทีๆ พอนั่งบิณฑบาตเอาแล้วนะ ยับๆ ใส่กัน ดูมือ ยับๆ คนนั้นเป็นอย่างนั้นคนนี่
 เป็นอย่างนี้ คนนั้นไม่ตืออย่างนั้นคนนี่ไม่ตืออย่างนี้ นี่พวกปากสกปรก ไม่ใช่ปากอรรด
 ปากธรรม ใจสกปรกใจจะเสาะแสวงหาดูตั้งแต่โทษของคนอื่น โทษของตัวเองมีเท่า
 ภูเขาไม่ดู คนคนนี่ไปที่ไหนเอาไฟไปพร้อม เผาไปเรื่อย ๆ คนที่มีอรรถมีธรรมไป
 ด้วยกันสนิทสนมกันทันทีทันใด นั้นเรียกว่าธรรมให้พากันปฏิบัติ

ยกตัวอย่างเราอยู่วัดป่าบ้านตาด เราปกครองวัดป่าบ้านตาด บรรดาพระที่มานี้
 มาจากชาติชั้นวรรณะใด เมืองไทยทั่วประเทศมาเกี่ยวข้องกับวัดนี้หมด แล้วประเทศ
 อื่นๆ มานี้เยอะ มาแล้วกลมกลืนเป็นอันเดียวกันหมด คือถือหลักกรรมวินัยเป็นเครื่อง
 ร้อยกรองให้ดี อยู่ด้วยกันโดยธรรมโดยวินัย อยู่ที่ไหนก็สนิทกันหมด ประหนึ่งว่าอวัยวะ
 เดียวกัน พระท่านไม่มีละไปหาตติจินนินทาองค์นั้นองค์นี้ สำหรับพระวัดป่าบ้านตาดมี
 ไม่ได้วางใจเลย พอเราทราบแล้วไล่หนีทันทีเลย เพราะนี่ไม่ใช่ธรรม มาอบรมธรรมทำไม
 จึงเอาอันนี้มาออกตลาด ใช้ไม่ได้ จะเสียหายทั้งวัด ให้ออก

อย่างน้อยเดือนก่อนๆ จากนั้นหนักกว่านั้น อันดับที่สามไล่ออกเลย อีกประการ
 หนึ่งที่จะควรจะได้ไล่ออกทันทีเลย เมื่อทราบชัดเจนว่าเป็นอย่างนั้นๆ แน่นนอนแล้วไม่
 ต้องวินิจฉัยไล่ไปเลย เนื้อร้ายเอาไว้ไม่ได้เสีย ของดีทั้งวัดจะเสียไปหมด เพราะเนื้อร้าย
 เพียงชิ้นเดียว พระไม่ดีเพียงองค์เดียวเท่านั้น จะทำวัดทำพระผู้ดีทั้งหลายให้
 กระทบกระเทือนเดือดร้อนไปตามๆ กันหมด จึงต้องนำออก ระบายออก ขับออก เพื่อ
 ผู้ที่ดีทั้งหลายจะอยู่ด้วยกันเป็นผาสุกร่มเย็น สม่กับเป็นผู้ปฏิบัติธรรมด้วยกัน ท่าน
 ทั้งหลายให้จำเอานะเรื่องอย่างนี้

เราปฏิบัติอย่างนี้มาดั้งเดิม ในวัดนี้ถือหลักกรรมหลักวินัยเป็นกฎเป็นเกณฑ์
 ไม่ให้เคลื่อนคลาดไปเลย ใครมาปฏิบัติต้องให้เป็นไปตามหลักกรรมหลักวินัย เคลื่อน
 คลาดตรงไหนเตือนกันทันที แล้วยอมรับกันทันที ไม่ใช่จะมาถือทิฐิมานะ ใครถือทิฐิ
 มานะอยู่กับหมู่เพื่อนไม่ได้ถูกขับ นั้นละหลักพระวินัย ที่ว่าพระแตกออกเป็นนิกายนั้น
 นิกายนี้ก็คือ การประพฤติปฏิบัติหลักพระวินัยเป็นสำคัญ ยิ่งหย่อนกว่ากันรังเกียจกัน
 คนหนึ่งสะอาดคนหนึ่งสกปรกมอมแมมมาเข้ากันได้ยังไง อย่างน้อยต้องชะล้างกัน คือ
 แนะนำสั่งสอนกัน ถ้าไม่ยอมชำระตัวเองแล้วคนนั้นต้องออก ไม่งั้นสกปรกทั้งวัดเลย นี่
 พระท่านอยู่ร่วมกันเป็นอย่างนี้ท่านปฏิบัติ

เราปฏิบัติเราที่อยู่เป็นหมู่เป็นเพื่อน หรือว่าเป็นหัวหน้าหมู่เพื่อนนี้ เราไม่ถือว่า
 เรามีอำนาจมากกว่าเพื่อนนะ เราไม่มีอย่างนั้น เอาธรรมครอบไว้เลย ผิดถูกตีชั่วจะ
 พิจารณาตามธรรมๆ เราไม่เอาอำนาจบาตรหลวงป่าๆ ถือนๆ มาบีบบังคับเพื่อนฝูง

สำหรับเราเองไม่เคยมี ยกตัวอย่าง นี่ก็เคยพูด พอเป็นคติแก่พี่น้องทั้งหลายบ้างจึงได้นำเอามาพูด คือเราเชื่อเอง เราขอบพระคุณพระพรทั้งวัด เราเชื่อคนเดียว ดูเหมือนจะเขียนหนังสืออยู่ในกระท่อเล็ก ๆ ไม่ใช่กุฏิหลังนี้ กระท่อเพียงแค่นี้ แล้วก็มิเลียง ดูจะเป็นเขียนหนังสืออยู่ แล้วก็มิเนาฟิกาอยู่ข้าง ๆ นั้น พอเขียนหนังสือไป ดูเนาฟิกา ที่นี้ดูเนาฟิกาผิดละซี

ปรกติบายสี่โมงปิดกวาดทราบทั่วกันทั้งวัด ไม่ต้องมีระฆัง เพราะต่างคนต่างมีเนาฟิกาอยู่แล้ว พอถึงเวลาต่างองค์ต่างลงปิดกวาดเช็ดถู ด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีกันเป็นประจำ สำหรับวัดนี้ไม่ต้องบอกกัน วันนั้นเราดูเนาฟิกาเราดูผิดพลาดไป ปู้บปู้บเลยนะ เพราะข้อวัตรปฏิบัติเรากับหมู่กับเพื่อน แต่ก่อนดีไม่ดีสู้เราไม่ได้ เพราะนำหมู่เพื่อน เราจะต้องออกก่อนหมู่ก่อนเพื่อน ข้อวัตรปฏิบัติทุกอย่างเหมือนพระเถระทั้งหลาย ไม่ได้ฮึดฮาดเนือยเนายนะ ที่นี้มองดูเนาฟิกา อ้าว ตาย นี่มันเลยเวลาไปแล้ว โดดลงไปก็คว่ำไม้ตาด กวาดตั้งแต่ข้างในออกมา

ใครก็กวาดจากกุฏิของใครออกมา ๆ แล้วก็มาส่วนรวม เราก็กวาดตั้งแต่กุฏิของเราออกมา ออกมาถึงหน้าศาลา นี้ไม่เห็นพระเถระปิดกวาด ตามธรรมเนียมออกมาข้างนอกจะเห็นพระเถระเต็มอยู่หมดแล้ว ต่างองค์ต่างกวาดบริเวณกุฏิของตนแล้วก็ออกมาส่วนรวม วันนั้นไม่เห็นพระเถระสักองค์เดียว แล้วมีเถระหนึ่ง เถระก็เถระจรวदनั้นละเดี่ยวนี้มันเป็นที่จรวदनัน เป็นลูกพระตั้งแต่เป็นเด็กมานี้ เป็นเถระอยู่ที่นี่ เดี่ยวนี้มันสึกออกไปแล้วมีครอบครัวเหี้ยมเรื้อน มันก็เป็นลูกพระอยู่ที่นี่แหละไอ้ นี้ชื่อมันชื่อที่จรวदनันจรวदनันคือมันจรวदनันเร็วดี ใช้คล่องดี เรียกว่าเถระจรวदनัน มันเฝ้าศาลาอยู่ที่นี่

เราก็กวาดออกมา ทางนี้ก็ขึ้นเลย เถระ ๆ พระวัดนี้มันตายกันหมดแล้วเหรอขึ้นเลยนะ ถึงเวลาปิดกวาดทำไมไม่ปิดกวาดมันเป็นอย่างนี้ นี่จะไม่แล้วนะนี่กลางคืนจะประชุมกันนะ ควรขอบจากวัดไล่หนีจากวัดหมดเลย เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นของหยาบ ๆ ทำไมจึงต้องให้บอกกัน หัวหน้ากวาดมานี้ไม่เห็นพระเถระสักองค์เดียว มีแต่เรากวาดอยู่ นั้น เรียกเถระมา เถระเป็นอย่างนี้ คือแกลงจะรำคาญ แกลงเห็นเราปิดกวาดคนเดียวรำบ้ำออกมาศาลา แกลงจะรำคาญตา ก็เลยไปเอาไม้กวาดออกไปปิดแคร็ก ๆ เถระเป็นอย่างนี้ พระวัดนี้มันตายกันหมดแล้วเหรอ ใครจะไปกุสลาใครละ ถึงเวลาแล้วทำไมไม่เห็นปิดกวาดวันนี้

ตอนค่ำมันจะเอานะนั่นไม่ใช่เล่นนะ ดีไม่ดีไล่หนีจากวัดหมด เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นของหยาบ ๆ ทำไมจึงได้มาเป็นอย่างนี้ให้เห็นต่อหน้าต่อตา ถ้ามเถระ เถระก็บอกมันฟังได้บาย ๓ โมง ๒๐ นาที คือบอกธรรมดา ๔ โมงเย็นปิดกวาด ที่นี้เราดูเนาฟิกาผิด มา ก็มาขู่หมู่เพื่อนอีก พอว่ามันฟังได้บาย ๓ โมง ๒๐ นาที หือ ไหนว่าอีกทีนะ นาฬิกาฟัง

บาย ๓ โมง ๒๐ นาที หือ อย่างนั้นหรือ ถ้าอย่างนั้นให้รีบหยุด บอกให้พระหยุดทั้งวัดเลย เราจะไปชำระบำเรอคนเดียว กลับเลย

นั่นเห็นไหมธรรมเป็นอย่างนั้นนะ พ่อ ๆ เหมือนจะกัตึกทั้งวัดเลย พอผิดมาผิดตัวคนเดียวเป็นคนผิด บอกว่าให้หยุดเดี๋ยวมันจะเป็นบ้ากันทั้งวัดนะ เราจะไปชำระบำเรอ ก็เดินปั๊บ ๆ กลับไปเลย เณรคงจะหัวเราะ ที่แรกเสียงแผดเผาเหมือนจะเผาทั้งวัดว่างั้นเถอะ พอเจ้าของผิดแล้วจะไปชำระบำเรอคนเดียว ไม่ให้พระมายุง นี่คือธรรมเข้าใจไหม ขณะก่อนเป็นไฟออกมา ขณะนี้เป็นไฟเผาเจ้าของ นี่เรียกว่าธรรม นี่การปฏิบัติต่อกันทำนองอย่างนั้น เราไม่ได้มีเรื่องทูลฎีกาว่าเราเป็นผู้ใหญ่ ผิดไม่ยอมรับไม่ได้ สำหรับเราเองไม่มี เสมอกันหมด ใครคิดว่าตามเรื่องตามราว อยู่ด้วยกันเป็นผาสุก ตายใจกันได้เลย นี่ละธรรมวินัยปกครองเป็นอย่างนี้

ถ้ากิเลสปกครองไม่ยอมรับกัน หลีก ๆ เลี่ยง ๆ ดังที่เขาฟ้องร้องหรือเขาจับมาใส่คุกใส่ตาราง ของกลางมีอยู่มันก็แก้ไปเรื่อย ๆ ของมันอย่างนั้นมันไม่ยอมรับตามความจริง ไม่เหมือนธรรม ธรรมยอมรับทันที ๆ เลย ทีนี้เราก็ต้องดูเราอีก เราจะมีเล่ห์เหลี่ยมในหัวใจของเรา หัวใจของเราเล่ห์เหลี่ยมหลายพันคมมากนะ เล่ห์เหลี่ยมคืออะไร เล่ห์เหลี่ยมของกิเลสหาอุบายแก้ตัว ๆ ทางธรรมก้าวไม่ออก ๆ คนนั้นเสียไปวันละเล็กน้อย เสียไปจนไร้สาระเลย นี่เอากิเลสไปเป็นกลมายน่า หลีกเลียงความดีงาม สัมผัสความไม่ดีขึ้นไป หรือแก้ตัวไปเรื่อย ๆ ใช้ไม่ได้นะ ตรงไหนผิดแก้ทันที ๆ ถึงจะถูก ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติ

วัดนี้เราปกครองพระเรียกว่าปกครองโดยธรรม ไม่เคยมีข้อขัดข้องอะไรที่ว่าการปกครองหมู่เพื่อนผิดไป เราไม่เคยมี หมู่เพื่อนที่อยู่ด้วยความเรียบร้อยทุกอย่าง ๆ ใครผิดใครถูกว่ากันตามขนบประเพณีของธรรมของวินัย นี่เป็นประเพณีอันดีงาม ถ้าผิดตรงไหนก็บอกเตือนกัน ผู้รับฟังต้องแก้ไขทันทีเมื่อยอมรับว่าถูกต้องแล้วตามหลักธรรมหลักวินัย จะมาฝืนอยู่ไม่ได้ ฝืนก็อยู่กับหมู่เพื่อนไม่ได้ถูกขบเลย พากันจำเอา นี่ละการประพฤติตัวเพื่อความเป็นคนดี ไม่เสียตายความชั่วช้าลามก ไม่แก้ตัวเพื่อความชั่วช้าลามก แก้ตัวเพื่อความดี ชะล้างเพื่อความดีทั้งหลายถึงถูกต้องดีงาม พากันจำเอา

ในวงราชการของเรานี้ควรที่จะมีผู้นำ ๆ วงราชการให้เป็นผู้หนักในธรรมเหมาะสม อย่าไปหนักในกิเลสตัณหาภาระที่วิธอำนาจบาตรหลวงป่า ๆ เกื่อน ๆ อย่าเอามาใช้ในวงประชาชนทั้งหลายซึ่งเป็นคนด้วยกัน เสียหาย นำอำนาจตามกฎหมายข้อบังคับมาใช้ ๆ แล้วมีศีลธรรมแทรกอยู่ในนั้น ๆ บ้านเมืองก็ร่มเย็น ถึงวันที่จะมีว่างบ้างเพื่อเสาะแสวงหาบรรพชาธรรม ก็นำลูกน้องนำบริษัทบริวารไปฟังศีลฟังธรรม ประพฤติปฏิบัติบรรพชาธรรมทั้งหลาย เป็นประจำนิสัยของเราซึ่งเป็นลูกชาวพุทธ อย่างนี้บ้านเมืองจะมีความ

สงบร่มเย็นทั่วหน้ากัน นี่แหวกไปหาตั้งแต่แรกอเวจี ศีลธรรมไม่มองดูเลยใช้ไม่ได้นะ ใหญ่เท่าไรยิ่งใหญ่เรื่องความชั่วช้าลามก เลวมากนะ

ใหญ่เท่าไรให้มีศีลธรรมใหญ่ไปด้วยๆ ถึงถูกต้อง คำว่าใหญ่ ใหญ่โดยธรรมชุ่ม เย็น ถ้าใหญ่ด้วยอำนาจบาตรหลวงป่าๆ เกื้อหนุนๆ นี่เป็นพื้นเป็นไฟเผาไหม้ได้ทั้งนั้นละ ให้พากันปฏิบัติตัวให้เป็นคนดีทุกคนๆ ต่างคนต่างรักษาตัว วันหนึ่งๆ ให้มีขอบเขตในตัวของเรา การอยู่การกินการใช้สอยก็ให้มีภูมิเกณฑ์บังคับเจ้าของ อย่ากินแบบ สรุ่ยสรุ่ย ใช้แบบสรุ่ยสรุ่ยไม่มีสถานียอดแหวะ คนนี้ลุ่มจม คนนี้หลักลอย การปฏิบัติตัวหาหลักหาเกณฑ์ไม่ได้ หลักลอย เดี่ยวจม ถ้ามีข้อบังคับตัวเพื่อความเป็นคนดี เพื่อความเป็นผู้มีหลักแหล่งต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ แล้วจะค่อยดีวันดีคืนไปเรื่อยๆ คนเรา ถ้าไม่มีกฎเกณฑ์ข้อบังคับกลายเป็นคนหลักลอยไปหมด โลกนี้เป็นโลกหลักลอย หารที่ยึดต่อกันไม่ได้ จำให้ตีคำนี้ เอาละพอ พุดเท่านั้นแหละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz